

कृतोपवासः शुचिरप्रसन्नः
संपूजयेद्भक्तिमन्त्रो गणेशम् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
संयमः, पुं, वागयतः । जन्तुसमूहः । इति
मंत्त्रिसंसारोणादिवृत्तिः ॥
संयमः, पुं, (संयच्छतीति । सं + यम + क्लृप्-
त्त्वरेति । उणा० ३ । १ । इति खरच्प्रत्य-
येन साधु ।) नृपः । इत्युणादिकोषः ॥
मयत्ता, [क्व] चि संयमनकर्ता । नियन्ता ।
संपूर्वयमधातोस्तुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा,
महाभारते । ४ । ६२ । ४८ ।
“तं विसंज्ञमपोवाह संयन्ता रथवाजिनाम् ।
उपदेशमनुस्मृत्य रत्नमाणो महारथम् ॥”)
संयमः, पुं, (सं + यम + “यमः समुपनिविषु च”
३ । ३ । ६३ । इति अण् ।) व्रताद्यङ्गपूर्वदिन-
कत्तव्याचारः । तत्पर्यायः । वियामः २ वियमः
३ यामः ४ यमः ५ संयामः ६ । इत्यमरः ॥
संयमनम् ७ नियमः ८ इति धरणिः ॥ तद्-
विधानं यथा । अथ दशमीनियमाः । सूरि-
मन्तोषे ।
“कांस्यं मांसं मसूरञ्च चणकं कोरदृषकम् ।
गाकं मधु परान्नञ्च त्यजदुपवसन् स्त्रियम् ॥”
अतोपवसन्निति तद्दिने भोजनासम्भवात् सामी-
प्यात् पूर्वापरदिनयोर्ग्रहणम् । स्मृतिः ।
“गाकं माषं मसूरञ्च पुनर्भोजनमैशुने ।
युतमत्यम्बुपानञ्च दशम्यां वैष्णवस्त्यजेत् ॥
कांस्यं मांसं सुरां चौद्रं लोभं वितथभाषणम् ।
व्यायामञ्च व्यवायञ्च दिवास्त्रपं तथाञ्जनम् ॥
तिलपिष्टं मसूरञ्च दशम्यां वर्जयेत् पुमान् ।
दशम्याकंकभक्तञ्च कुर्वीत नियतेन्द्रियः ॥
आचम्य दन्तकाष्ठञ्च खादेत् तदनन्तरम् ।
पूर्वं हरिदिनाल्लोकाः सेवध्वं चैकभोजनम् ॥
अवनोपृष्ठशयनाः स्त्रियाः सङ्गविवर्जिताः ।
सेवध्वं देवदेवेशं पुराणं पुरुषोत्तमम् ।
सकृन्नोजनसंयुक्ता द्वादश्याञ्च भविष्यथ ॥”
इत्यंकादशीतत्त्वम् ॥*॥
यादृपूर्वं दिनकर्तव्यनियमो यथा । देवलः ।
“श्वः कर्त्तास्मीति निश्चित्य दाता विप्रान्निमन्त्व-
येत् ।
निरामिषं सकृत् भुक्त्वा सर्वमसजने गृहे ।
असन्धवे परेद्युर्वा ब्राह्मणांस्तान्निमन्त्वयेत् ॥”
वराहपुराणम् ।
“वस्त्रशौचादि कर्त्तव्यं श्वः कर्त्तास्मीति जानता ।
स्थानापलेपनञ्चैव कृत्वा विप्रान्निमन्त्वयेत् ।
दन्तकाष्ठञ्च विस्मृजेत् ब्रह्मचारी शुचिर्भवेत् ॥”
विस्मृजेत् आर्षीयब्राह्मणेभ्यो दद्यात् । मार्क-
ण्डेयपुराणम् ।
“निमन्त्वयेच्च पूर्व्वद्यः पूर्व्वीकान् द्विसप्तमान् ।
अप्राप्तौ तद्दिने वाणि हित्वा योषित्सङ्गिनम् ॥”
यमः ।
“प्रायेयेत् प्रदोषान्ते भुक्त्वा भयितान् द्विजान् ।
सर्व्यासविनिर्मुक्तैः कामशोधविवर्जितैः ॥

भवितव्यं भवद्भिश्च श्वाभूतं आहकर्मणि ।
दक्षिणं जानु चालभ्य त्वं मयात्र निमन्वितः ।
एवं निमन्त्रा नियमान् आवयेत् पंढकान्बुधः ॥”
तन्नियममाह ।
“अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभिः ।
भवितव्यं भवद्भिश्च मया च आहकर्मणि ॥”
इति आहतत्वम् ॥*॥
तीर्थयात्रापूर्वदिनकर्तव्यनियममाह । ब्रह्म-
पुराणम् ।
“यो यः कश्चित्तीर्थयात्रान्तु गच्छेत्
सुसयतः स च पूर्व्वं गृहे स्वे ।
कृतोपवासः शुचिरप्रसन्नः
संपूजयेद्भक्तिमन्त्रो गणेशम् ॥
देवान् पितॄन् ब्राह्मणांश्चैव साधून्
धीमान् प्रौण्यन् वित्तगत्या प्रयत्नात् ।
प्रत्यागतश्चापि पुनस्तथैव
देवान् पितॄन् ब्राह्मणान् पूजयेच्च ॥”
एवं प्रकुर्वतस्तस्य तीर्थयात्रयुक्तं फलं तत्
स्यान्नान्न सन्देह एव । सुसयतः पूर्व्वदिने
कृतैकभक्तादिनियमस्तदुत्तरदिने कृतोपवास
इत्यादि । उपवासदिने मुखनमपि ।
“प्रयागे तीर्थयात्रायां पितृमातृवियोगतः ।
कचानां वपनं कार्थ्यं इथा न विकचो भवेत् ॥”
इति विष्णुपुराणात् । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
प्रायश्चित्तपूर्व्वारहकृत्यं यथा । शङ्खलिखितौ ।
“वाप्य केशनखान् पूर्व्वं घृतं प्राश्य वाह्निर्निशि
प्रत्येकं नियतं कालमात्मनो व्रतमादिशेत् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
(बन्धनम् । यथा, साहित्यदर्पणे । ३ । १५५ ।
“कापि कुन्तलसंन्यानसंयमव्यपदेशतः ।
बाहुमूलं स्तनौ नाभिपङ्कजं दर्शयेत् स्फुटम् ॥”
संकोचः । यथा, मार्कण्डेये । ७७ । ४ ।
“मयि दृष्टे सदा यस्मात् कुरुषे नेत्रसंयमम् ।
तस्माज्जनिष्यते मूढे प्रजासंयमनं यमम् ॥”)
संयमकः, त्रि, (संयच्छतीति । सं + यम् + क्वल्-
नियन्ता । यथा,—
“स एव धाता सर्वस्य तन्नियोगकरा वयम् ।
यमसंयमने त्यक्तः सोऽस्मत्संयमको हरिः ॥”
इति वङ्गपुराणे नारासंहप्रवादुर्वाध्यायः ॥
संयमो च ॥
संयमनं, क्लौ, (सं + यम + क्वल् ।) बन्धनम् ।
(यथा, साहित्यदर्पणे । ६ । ३१८ ।
“यथावा वेण्यां द्रौपदीकेशसंयमनहेतुर्भूमिसेन-
क्रीधापचितो युधिष्ठिरोत्साहः ॥”) व्रतम् ।
इति मेदिनी । चतुःशालम् । इति सञ्जवन-
शब्दटीकायां भरतः ॥ (यमगृहम् । यथा,
महाभारते । ३ । १६३ । ६ ।
“एतत् संयमनं पुण्यमतीवाद्भुतदर्शनम् ।
प्रेतराजस्य भवनसृष्ट्या परमया युतम् ॥”
शासनम् । दमनम् । यथा, भागवते । १० । १६ । ६ ।
“तं चण्डवेगविषवायैवमिवैव तेन ।
दुष्टां नदीञ्च खलसंयमनावतारः ॥” *॥

संयच्छतीति । सं + यम + क्वल् । नियन्त्रि-
त्रि । यथा, मार्कण्डेये । ७७ । ४ ।
“तस्माज्जनिष्यते मूढे प्रजासंयमनं यम् ॥”)
संयमनी, स्त्री, (संयम्यतेऽस्यामिति । सं + यम् +
अधिकरणे ल्यट् ।) यमपुरी । इति मेदिनी ॥
(यथा, भागवते । १० । ४५ । ४२ ।
“ततः संयमनीं नाम यमस्य दयितां पुरीम् ।
गत्वा जनाह्वनः शङ्खं प्रदधौ सहलायुधः ॥”)
संयमितः, चि, जातसंयमः । संयमशब्दात् इतो
ऽस्य जाते इत्यनेन इतप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
संयमी, [न्] पुं, (संयमोऽस्यास्तीति । संयम +
इनिः ।) मुनिः । इति धरणिः ॥ निगृह्णीने-
न्द्रिये, चि । यथा,—
“या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी
यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुने ॥”
इति श्रीभगवद्गीतायाम् २ अध्यायः ॥
संयाचा, स्त्री, होपान्तरगमनम् । संपूर्वी याति-
र्हीपान्तरगमनवृत्तिस्तत्स्वासासिति तः स्त्रिया-
माप् संयाचा । होपान्तरगमनं सम्यग्याचा
संयाचा वा । इति सांयात्रिकशब्दटीकायां
भरतः ॥
संयानं, स्त्री, सम्यगगमनम् । संपूर्व्याधातोर्नट-
(ल्यट्) प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥ (यथा, महा-
भारते । ३ । १८ । ५ ।
“स त्वं सालतसुख्याद्य लब्धसंज्ञो यदृच्छया ।
पश्य मे ह्यसंयाने शिञ्जां केशवनन्दन ॥”
प्रेतनिर्हारः । यथा, रामायणे । १ । ७६ । २ ।
“अलं शोकेन भद्रं ते राजपुत्र महायशः ।
प्राप्तकालं नरपतेः कुरु संयानमुत्तमम् ॥”)
संयामः, पुं, (सं + यम + “यमः समुपनिविषु च”
३ । ३ । ६३ । इति अण् ।) संयमः । इत्य-
मरः ॥
संयावः, पुं, (सं + यु + “समि युद्, दुवः ।” ३ । ३ ।
२३ । इति अण् ।) घृतचौरादिपक्वगोधूमः ।
यथा,—
“संयावस्तु घृतचौरगुडगोधूमपाकजः ।”
इति शब्दचन्द्रिका ॥
पिष्टकविशेषः । पिराकी इति भाषा । यथा,—
“पर्य्यव्यः साज्यसमिता निर्मिता घृतभर्जिताः
कुट्टिताश्चालिताः शुद्धाः शर्कराभिव्यंमर्हिताः ॥
तच्चूर्णं प्रक्षिपेदलां लवङ्गमरिचानि च ।
नालिकेलं सकपूरं वारबीजान्यनेकशः ॥
घृताक्तसमितापुष्टोरिका रचिता ततः ।
तस्यां तत्पुरणात्तस्य कुर्व्यान्मुद्रां दृढां सुधीः ॥
सर्पिषि प्रसुरे तान्तु सुयचेन्निष्णो जनः ।
प्रकारज्ञैः प्रकारोऽयं संयाव इति कीर्तितः ।
मण्डकोऽपि समो ज्ञेयः संयावोऽपि गुणैर्जनैः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥
संयुक् [ज्] त्रि, (सं + युज् + क्विप् ।) गुण-
वान् । यथा,—
“सम्बन्धो गुणवान् संयुक् मित्रयुद्धमितवकलाः ॥”
इति त्रिकाण्डशेषः ।